

Turjaški s koščeno ogromno pestjo
pretrka obsežno posodo krepko
ter drugom pokima visokim
s pomembnim nasmehom.

Potem pa pokliče služabnikov šest,
šest bétov zasika, zajeka jih šest
po silnem lesenem orjaku,
da vekajo doge.

Sesuje se sod in zakriti zaklad
zasije očem, ves krasán, prebogat:
prevod Dalmatinov slovenski
iz svetega pisma.

Matjažev sonet.

Pod goro silno v dvoru kamengrada
za mizo skalno kralj Matjaž sedi
in spi. Za njim junaška vojska spi;
krog mize gre Matjažu bela brada.

Kralj menda čaka, da nam čas zavlada,
ko narod naš izžet prav do kosti
bo v jarmu trpkem znoj potil in kri,
od tujca bičan kruto v lica mlada.

Iz spanja kralj, če res si nam vladar!
Mi bdeči sokoli že čakamo,
da v boj za pravdo odkorakamo.

Kaj nam in tebi srak je mar?!
zdaj tvoj je dan — zavihti meč jeklen,
da se zarije v kri in dob zelen!

